

tudíž býti vědomi, že odprodejem inventáře (příslušenství) mlýnského žalobkyni jest žalovaná zkracována ve svém úkojném právu, že tudíž odprodej ten se děje v úmyslu žalovanou záložnu zkrátiti. Odvolací soud nepřezkoumal toto zjištění prvního soudu, ač právě jest rozhodným pro posuzování otázky, zda trhová smlouva ze dne 30. července 1930 jest podle § 2 čís. 3 odp. ř. jednáním odporovatelným, čili nic. Jest sice přisvědčiti odvolacímu soudu, že břímě průvodní podle § 2 čís. 3 odp. ř. stihá žalobkyni a že tedy ona jest povinna se vyvinuti důkazem, že o případném zkracovacím úmyslu Jana H-a nevěděla a věděti nemusila, než to neznamená, že by musila důkaz ten nabízet i tehdy, když první soud zjistil z důkazů vedených žalovanou stranou, že žalobkyně byla při koupi bezelstnou a když usoudil, že přes náležitou opatrnost (§ 1297 obč. zák.) o úmyslu Jana H-a, poškoditi žalovanou věděti nemusila. Teprve, kdyby dosavadní důkazy nebyly dostatečným podkladem pro toto zjištění a pro tento právní úsudek, nastupovala by povinnost žalobkyně nabídnouti důkazy v naznačeném směru. Poněvadž však prvnímu soudu provedené důkazy stačily a soud potřebné zjištění učinil a věc i po právní stránce posoudil, bude na odvolacím soudě, aby především přezkoumal i zjištění i právní úsudek prvního soudu.

Čís. 12149.

Podle vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n., není v Německu zaručena vykonatelnost všech usnesení ve smyslu § 1 čís. 1 ex. ř. bez rozdílu, nýbrž jen těch, jimiž jest spor o nárok vyřízen (právoplatně skončen), a těch, jež byla vydána na základě řízení, které umožnilo oběma stranám slyšení ve smyslu § 328 čís. 2 něm. c. ř. s.

Usnesení říšskoněmeckého soudu o prozatímním opatření, jímž bylo povinnému uloženo prozatímní výživné za manželského sporu, nemůže býti vykonáno v tuzemsku, netvrdil-li a neprokázal-li vymáhající věřitel (již v návrhu na povolení exekuce) pravomoc usnesení o uložení výživného, a okolnost, že povinnému byla poskytnuta možnost slyšení v řízení předcházejícím vydání prozatímního opatření. Za těchto okolností nezáleží na tom, zda jest německým soudem potvrzena vykonatelnost usnesení, tvořícího exekuční titul.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1932, R I 908/32.)

Na základě usnesení říšskoněmeckého soudu o prozatímním opatření, jímž bylo uloženo manželé platiti zatímní výživné po dobu manželského sporu, povolil soud své stolice exekuci k vydobytí a k zajištění výživného. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud exekuční návrh zamítl.

D ů v o d y:

Dovolací rekurenti právem mají za to, že nejsou splněny podmínky pro vykonatelnost usnesení německého soudu o prozatímním opatření, jímž bylo povinnému uloženo platiti zatímní výživné po dobu manžel-

ského sporu. Podle § 79 ex. ř. může podle cizozemských exekučních titulů tam vyjmenovaných býti povolena exekuce jen tenkrát a jen tou měrou, když a pokud vzájemnost jest zaručena státními smlouvami nebo vládním prohlášením o tom vydaným a vyhlášeným ve Sbírce zákonů a nařízení. Vládní vyhláškou ze dne 25. června 1924, uveřejněnou ve Sb. z. a n. pod čís. 131, byl uveden ve známost rozsah vzájemnosti zaručené předpisy německého civilního řádu soudního o exekuci podle cizozemských exekučních titulů. Podle těchto předpisů (§ 723 něm. c. ř. s.) je předpokladem vykonatelnosti pravomoc exekučního titulu (rozsudku). Podle § 328 něm. c. ř. s. nelze uznati cizozemský rozsudek, je-li povinný německým státním příslušníkem a nevstoupil-li do sporu, pokud obsílka nebo opatření, jímž byl spor zahájen, nebyla mu doručena ani ve státě procesního soudu, ani právní pomocí se strany německé. Německá vláda prohlásila podle oné vyhlášky, že při použití těchto zákonných předpisů v Německé říši, pokud lze souditi podle praxe tamních soudů, může býti exekuce vedena na základě všech usnesení a rozhodnutí čsl. soudů, jimiž se vyřizuje spor mezi stranami po řádném soudním řízení zaručujícím slyšení obou stran. Při tom nezáleží na tom, zda usnesení nebo rozhodnutí bylo vydáno ve formě rozsudku, či ve formě usnesení a zda skutečně strany ve sporu projednávaly. V oné vyhlášce je dále dodáno, že tudíž přicházejí v úvahu exekuční tituly uvedené v § 1 čís. 1, 2 a 3 ex. ř. Podle obsahu vyhlášky nezaručila tedy německá vláda vykonatelnost všech usnesení ve smyslu § 1 čís. 1 ex. ř. bez rozdílu, nýbrž jen těch, 1. jimiž jest spor o nárok vyřízen, t. j. právoplatně skončen, a jde tedy o usnesení právoplatné ve smyslu § 723 něm. c. ř. s., 2. a usnesení, jež byla vydána na základě řízení, které umožnilo oběma stranám slyšení ve smyslu § 328 čís. 2 něm. c. ř. s. Ana jest v témže rozsahu zaručena vzájemná vykonatelnost německých rozsudků a usnesení v tuzemsku, bylo na vymáhající věřitelce, by podle §§ 54 a 55 ex. ř. v návrhu na exekuci tvrdila a prokázala shora uvedené podmínky vykonatelnosti, totiž pravomoc usnesení o uložení výživného, jakož i, že povinnému byla poskytnuta možnost slyšení v řízení, které předcházelo vydání prozatímního opatření. Ježto vymáhající věřitelka to ani netvrdila, ani neprokázala, nemohlo býti jejímu návrhu na exekuci vyhověno. Nezáleží za těchto okolností na tom, zda je potvrzena německým soudem vykonatelnost usnesení, tvořícího exekuční titul. Tato vykonatelnost jest podle § 79 ex. ř. také podmínkou vykonatelnosti v tuzemsku, ale nestačí, nejsou-li splněny podmínky další. Nedosti jasným tvrzením stěžovatelů, že chybí průkaz o tom, že skutečně ještě trvá právní prostředek, na jehož trvání bylo prozatímní opatření povoleno, pokud je mu rozuměti tak, že stěžovatelé pokládají za podmínku povolení exekuce i průkaz o trvání sporu, na jehož dobu bylo výživné uloženo, netřeba se rovněž obíratí vzhledem k tomu, co bylo řečeno. Konečně jest podotknouti, že zajišťovací exekuci nelze podle nepravoplatného cizozemského exekučního titulu ani povolit, jak bylo již blíže odůvodněno v nálezu uveřejněném pod čís. 11.468 sb. n. s.

Čís. 12150.

Neobsahoval-li rekurs (v nesporném řízení) určitý a přesný rekursní návrh, aniž se ho bylo lze domyslíti z jeho obsahu a z vývodů, nelze